

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010209
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821010209.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2022 odvolanie obžalovaného K. Q. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/54/2021 zo dňa 2.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. Q. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/54/2021 zo dňa 2.11.2021 bol obžalovaný K. Q. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 28.8.2021 v čase okolo 22.05 hodine, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol traktor značky ZETOR červenej farby bez evidenčného čísla na pozemku pri rodinnom dome číslo XX . v obci J., okres Námestovo, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo a vykonanou dychovou skúškou mu bolo zistené 0,93 mg/l alkoholu v dychu.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 24 mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov.

Obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní k možnosti podania opravného prostriedku nevyjadril. Následne podal odvolanie prostredníctvom zvolenej obhajkyne písomným podaním zo dňa 15.11.2021, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 16.11.2021. Odvolanie doplnil písomným podaním zo dňa 4.1.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 10.1.2022, a to nasledovne:

Obžalovaný nesúhlasí s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pretože ho považuje za nesprávny a nezákonný. Spochybňuje správnosť zistených skutkových okolností a spôsob hodnotenia výsledkov dokazovania súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí nesprávne vysporiadal s obranou obžalovaného a svoje rozhodnutie o vine obžalovaného oprel o nezákonný dôkaz, na čo obžalovaný poukazoval v rámci vykonávaného hlavného pojednávania. Obžalovaný namietal zákonnosť vykonávaného služobného zákroku realizovaného voči nemu, a s tým spojený neoprávnený aj vstup príslušníkov PZ na súkromný pozemok dňa 28.08.2021, a z toho vyplývajúci nezákonne získaný dôkaz o dychovej skúške na prítomnosť alkoholu u obžalovaného.

Obžalovaný namietal, že skutok tak ako je uvedený a ustálený v skutkovej vete rozsudku sa stal, pretože v čase vykonávania zákroku (podľa názoru obžalovaného neoprávneného) voči jeho osobe, vozidlo -

traktor zn. Zetor nevedol. Traktor, v ktorom obžalovaný sedel, síce bol naštartovaný, ale obžalovaný popiera, že by sa s týmto vozidlom akýmkoľvek spôsobom pohýnal, vo vozidle len sedel, z dôvodu, že sa ho snažil

opraviť. Obžalovaný trvá na svojich vyjadreniach, ktoré prvostupňovému súdu uviedol na hlavnom pojednávaní vo svojom výsluchu, a neguje svoje vyjadrenie urobené vo výsluchu z prípravného konania, ktoré ako zdôvodnil bolo ovplyvnené jeho zlým psychickým rozpoložením v dôsledku jeho zadržania a umiestnenia v CPZ. Obžalovaný trvá na svojej výpovedi z hlavného pojednávania, kedy súdu objasnil a vysvetlil prečo sedel v naštartovanom traktore zn. Zetor, s ktorým sa však určite nepohýnal. Keďže traktor bol pokazený, z traktora vytekala voda, rozhodol sa dňa 28.08.2021 vo večerných hodinách, že sa ho pokúsi opraviť, a preto musel byť naštartovaný. Obžalovaný trvá na tom, že v žiadnom prípade ho nevedol, ani sa s ním nepohyboval. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zdôraznil, že navyše traktoru v možnosti pohybu bránila aj objektívna prekážka, ktorá spočívala v zaparkovanom osobnom motorovom vozidle pred traktorom, ktoré jazdu na traktore úplne znemožňovalo. Obžalovaný tvrdí, že sa na traktore nemal ani kam pohnúť, čo potvrdila aj svedkyňa T. Q., ktorá uviedla, že keď na druhý deň ráno prišla na dvor rodinného domu č. XX, pred traktorom stálo osobné motorové vozidlo zn. Peugeot. Nákresom to aj potvrdila. Z výpovede tejto svedkyne vyplynulo, že odstavené osobné motorové vozidlo samo osebe znemožňovalo pohyb traktora a tým teda aj vytváralo objektívnu prekážku, pre vykonávanie akejkoľvek jazdy na traktore po dvore. Osobné motorové vozidlo stálo pred traktorom, pričom nelogicky vyznieva výpoveď svedka S. D., ktorý vykonával služobný zákrok a vypovedal, že obžalovaný išiel s traktorom smerom k nim. Vedenie traktora smerom k bráne plotu, ako popísal svedok nebolo možné vykonať. Obžalovaný nepopieral, že v čase príchodu hliadky sa nachádzal v naštartovanom traktore a bol pod vplyvom alkoholu, ale popiera, že by traktor viedol, a že by sa s traktorom pohyboval.

Obžalovaný nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozsudku ani v tom smere, že zákrok vykonaný príslušníkmi PZ na súkromnom pozemku, súd posúdil ako oprávnený. Podľa výpovede svedka S. D., z jeho výpovede z prípravného konania vyplynulo, že v čase príchodu hliadky na miesto k oznamovateľke nedochádzalo k žiadnemu protiprávnemu konaniu. Oznamovateľka nič nechcela riešiť, napriek uvedenému príslušníci PZ sa rozhodli, že idú vec preverovať. Za týmto účelom vstúpili na súkromný pozemok, kde sa domnievali, že sa má nachádzať obžalovaný. Svedok D. vypovedal v rozpore s informáciami vyplývajúcimi z hlásení z operačného strediska, keď tvrdil, že nemal vedomosť, že osoba, ktorú išli preverovať by mala byť pod vplyvom alkoholu. Toto tvrdenie svedka je v rozpore s hláseniami z operačného strediska a tvrdením oznamovateľky. Keďže svedok ako potvrdil vo svojej výpovedi po príchode na miesto sa najskôr zhováral s oznamovateľkou je vylúčené, že nemal mať vedomosť o tom, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholu. Výpoveď svedka je v tejto časti zavádzajúca a účelová. Vzhľadom na okolnosti a to, že oznamovateľka príslušníkom PZ vykonávajúcim službu po príchode na miesto oznámila, že vec nemá záujem riešiť, obžalovaný je doma a nedochádzalo k žiadnej protiprávnej činnosti, nebol ohrozený žiadny záujem, obžalovaný je teda toho názoru, že zo strany príslušníkov PZ nebol dôvod na vykonanie služobného zákroku voči jeho osobe.

Príslušníci PZ sa nad rámec svojich povinností rozhodli, že idú vec riešiť a preveriť osobu obžalovaného. K služobnému zákroku voči obžalovanému a vstupu na súkromný pozemok pristúpili príslušníci PZ napriek tomu, že oznamovateľka uviedla, že vec riešiť nechce a nedochádzalo k žiadnemu protiprávnemu konaniu. Ak svedok S. D., ako príslušník PZ vykonávajúci službu prvostupňovému súdu tvrdil, že vstúpili na súkromný pozemok za účelom preverenia obžalovaného, pričom nemali vedomosť o tom, že tento požil alkoholické nápoje, následný služobný zákrok voči obžalovanému, ktorým mu mali zabrániť v ďalšej jazde sa javí ako nelogický a nepravdepodobný. Svedok predsa nemal mať vedomosť, že osoba sediaci v traktore má byť pod vplyvom alkoholu a svedok rovnako tak nemal v tom čase vedieť, že sa jedná o obžalovaného. Taktiež svedok tvrdil, že dychovú skúšku na prítomnosť alkoholu vykonali až pri komunikácii s touto osobou. Rozpory ohľadom priebehu a vykonania služobného zákroku, vyvolávajú pochybnosti o oprávnenosti a zákonnosti služobného zákroku príslušníkov PZ, ktorý bol zdá sa vykonávaný nad rámec ich služobných povinností a nebol naň daný dôvod.

Obžalovaný sa v čase vykonania služobného zákroku nachádzal na súkromnom pozemku vo dvore rodinného domu, pričom v čase vykonávania policajného zákroku nebol ohrozený život, ani zdravie ľudí a ani nehrozilo spôsobenie značnej škody na majetku, teda na vykonanie zákroku proti obžalovanému nebol daný dôvod a tento bol vykonaný neoprávnene.

Cieľom služobných zákrokov príslušníkov PZ je najmä zabrániť, resp. prekaziť páchaniu trestného činu, priestupku, zamedziť narušovanie verejného poriadku, zmierniť následky trestného činu, zadržat páchatel'a a pod., pričom ani jeden z týchto dôvodov, aj vzhľadom na neskoršie priame vyjadrenie oznamovateľky príslušníkom PZ po ich príchode na miesto nebol daný. Obžalovaný preto namieta

zákonnosť jeho realizácie, pretože o dôvodnosti služobného zákroku voči jeho osobe sú vážne pochybnosti.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o policajnom zbore, podľa ktorého policajt v službe je povinný v medziach zákona vykonať služobný zákrok ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z jeho spáchania.

Zo spôsobu vykonania služobného zákroku v predmetnej trestnej veci sa javí, že príslušníci PZ tak robili len z navodenia prevenčných dôvodov, čo však nie je možné považovať za v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 Zákona o policajnom zbore.

Príslušníci PZ môžu vstúpiť na pozemok bez súhlasu len vtedy, ak je to neodkladné a nevyhnutné vzhľadom na ochranu života a zdravia osôb alebo ochranu štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu majetku alebo ochranu práv a slobôd iných. Vstup môže byť vykonaný, ak ide o pozemok osoby pristihnutej pri trestnom čine, alebo pozemok osoby, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie alebo výkon trestu odňatia slobody. Ani jedna z uvedených podmienok za ktorých je príslušník PZ oprávnený vstúpiť na pozemok v predmetnom prípade nebola preukázaná. Svedok S. D., uviedol, že v čase keď prišli na miesto po nahlásení veci oznamovateľkou sa nič nedialo, a teda zo strany príslušníkov PZ nebol daný dôvod na preverovanie obžalovaného, ani na vstup na súkromný pozemok, bez súhlasu, najmä nie v situácii, keď osoba, ktorá hliadku volala, odmietla podať trestné oznámenie, a vec nemala záujem riešiť. Spôsob vykonania služobného zákroku voči obžalovanému vzbudzuje presvedčenie podľa obžalovaného, že tento zákrok voči jeho osobe bol vykonávaný v rozpore s ust. § 9 ods. 1 zákona o policajnom zbore, len z preventívnych dôvodov, nedôvodne, a to s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti. Policajti, ktorí vykonávali služobný zákrok tak nemali relevantný dôvod vstúpiť na súkromný pozemok, vyzývať osobu na súkromnom pozemku, aby vystúpila z traktora, resp. nemali ani dôvod tejto osobe brániť v ďalšej jazde, nakoľko v tom čase nehrozilo žiadne nebezpečenstvo, osoba obžalovaného nebola pristihnutá ani pri páchaní trestnej alebo inej protiprávnej činnosti.

Nad rámec uvedeného sa žiada dodať, že zo strany oznamovateľky ani nedošlo k podaniu trestného oznámenia na osobu obžalovaného.

Obžalovaný namietá, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, nesprávne vyhodnotil jeho obranu, nakoľko v predmetnej trestnej veci zo strany príslušníkov PZ, ktorí vykonávali služobný zákrok voči obžalovanému, tento vykonávali v rozpore s ust. § 9 ods. 1 zákona o policajnom zbore, neoprávnene vstúpili na súkromný pozemok v čase, keď nebol ohrozený život, ani zdravie ľudí a ani nehrozilo spôsobenie značnej škody na majetku, a teda ich postup bol nezákonný. Vzhľadom na uvedené, dôkaz získaný týmto nezákonným postupom, nemôže slúžiť ako dôkaz v prejednávanej trestnej veci obžalovaného.

Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že skutkový dej spáchania trestného činu, tak ako bol súdom prvého stupňa ustálený, je nesprávny a spochybnený, navyiac vina obžalovaného je podložená nezákonne vykonanými dôkazmi, na základe neoprávneného služobného zákroku, a z toho dôvodu považuje obžalovaný napadnutý rozsudok za nezákonný, nezodpovedajúci stavu veci a zákonu.

S poukazom na vyššie uvedené obžalovaný žiada, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel a podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. OT/54/2021 zo dňa 02.11.2021 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. a) Tr. poriadku obžalovaného spod skutku uvedeného v obžalobe Okresného prokurátora Námestovo zo dňa 29.08.2021 oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného písomne nevyjadril, až na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného v rámci konečného návrhu uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné a navrhuje ho zamietnuť.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie konané o jeho odvolaní nedostavil. Krajský súd za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia bolo obžalovanému súdom oznámené dňa 11.4.2022, pričom bol v upovedomení poučený o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný neúčast' na verejnom zasadnutí písomne ospravedlnil a zároveň požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak

by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným K. Q. nie je dôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného K. Q. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného K. Q. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný K. Q. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajkyne, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajkyne.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný K. Q. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný K. Q. a jeho obhajkyňa rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného K. Q., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný K. Q. v konaní pred súdom poprel spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného, a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný K. Q. spáchal žalovaný skutok prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný K. Q. spáchal žalovaný skutok ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný K. Q. svoju obhajobu primárne založil na tom, že v žiadnom prípade na naštartovanom traktore zn. Zetor nejazdil, len v ňom sedel. Traktor chcel len opravovať, pretože z neho vytekala voda, preto ho naštartoval, ale sa s ním nepohyboval. Potvrdil, že bol v inkriminovanom čase pod vplyvom alkoholu. Potvrdil aj bezprostredne skutku predchádzajúci konflikt so susedmi, ktorí mali následne volať políciu. Pokiaľ sa aj v prípravnom konaní k žalovanej trestnej činnosti priznal, bolo to z dôvodu zlého psychického rozpoloženia po jeho zadržaní. Nemožnosť pohybu s traktorom odôvodňuje aj objektívnou prekážkou, ktorou malo byť odstavené osobné motorové vozidlo zn. Peugeot, čo malo byť potvrdené aj výpoveďou jeho manželky na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný v ďalšom namietal a spochybňoval dôvod vykonania zákroku voči nemu príslušníkmi policajného zboru a spôsob, akým postupovali príslušníci polície, ktorí pristúpili k prevereniu výpovede oznamovateľky, napriek tomu, že táto nechcela nič riešiť, ani podávať trestné oznámenie. Už od nej mali mať vedomosť, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholu. Hliadka policajného zboru vstúpila na súkromný pozemok, pričom na to nemala zákonný dôvod, pretože v čase vykonávania policajného zákroku nebol ohrozený život ani zdravie ľudí, ani nehrozilo spôsobenie značnej škody na majetku. Spôsob vykonania zákroku bol teda v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 Zákona o policajnom zbore. Policajti pritom môžu vstúpiť na súkromný pozemok len vtedy bez súhlasu, ak je to neodkladné a nevyhnutné, vzhľadom na ochranu života a zdravia osôb alebo ochranu štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu majetku alebo ochranu práv a slobôd iných. Vstup môže byť vykonaný, ak ide o pozemok osoby pristihutej pri trestnom čine alebo pozemok osoby, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie alebo výkon trestu odňatia slobody. Uvedené podmienky podľa obhajoby splnené v tomto prípade neboli. Obžalovaný preto považuje skutkový dej za spochybnený, vina obžalovaného je podložená nezákonne vykonanými dôkazmi, na základe neoprávneného služobného zákroku a napadnutý rozsudok je preto nezákonný a nezodpovedajúci stavu vecí a zákonu.

Obžalovaný K. Q. je usvedčovaný predovšetkým jeho výpoveďou z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vykonaná - prečítaním pre rozpory vo výpovediach na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní. Vo výpovedi z prípravného konania sa obžalovaný

priznáva k spáchaniu žalovaného skutku, pričom na hlavnom pojednávaní poprel jeho spáchanie. Hodnotiac výpovede obžalovaného z prípravného konania a z konania pred súdom, postoj obžalovaného ku skutku v priebehu vedeného trestného konania, ako aj ostatné vykonané dôkazy, obhajobu obžalovaného o nezákonnom postupe príslušníkov polície pri vstupe na súkromný pozemok a vykonaní dychovej skúšky obžalovaným aj krajský súd vyhodnotil ako nehodnovernú a účelovú, učenú s cieľom vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť. Obžalovaný prvýkrát až v rámci odporu proti trestnému rozkazu v konaní pred súdom začal tvrdiť, že traktor nevedol, len ho naštartoval a sedel v ňom, pričom policajti bezdôvodne vstúpili na súkromný pozemok a dali mu vykonať dychovú skúšku. Obžalovaný tento rozpor vysvetľoval svojim psychickým rozpoložením po zadržaní a umiestení v CPZ. Na podporu takéhoto záveru aj krajského súdu o takejto čisto účelovej obhajobe obžalovaného krajský súd tiež podporne poukazuje na výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kde obžalovaný výslovne uviedol, že susedia zavolali na neho políciu preto, lebo si mysleli, že chce na tom traktore odísť preč na hlavnú cestu, čo v podstate znamená, že podľa obžalovaného susedia mali mať dôvodnú obavu z toho, že skutočne vykonáva nejaké jazdné manévry s traktorom. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na zhoršené psychické rozpoloženie po jeho zadržaní, v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci jeho zhoršený zdravotný stav, ktorý by mu bránil vnímať úkony vykonávané v trestnom konaní. Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaný bol prvýkrát vypočutý ako zadržaný - podozrivý dňa 29.8.2021 o 11.30 hod. a následne po vznesení obvinenia dňa 29.8.2021 o 12.15 hod., až po vykonaní kontrolnej negatívnej dychovej skúšky, pričom nenamietal svoju zdravotnú indispozíciu alebo nemožnosť uplatnenia svojich práv obvineného.

Krajský súd dospel k totožnému záveru ako okresný súd, že práve v prípade obžalovaného išlo o situáciu, keď sa pohyboval s traktorom zn. Zetor pod vplyvom alkoholu po dvore a mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný si bol vedomý, že predtým požil alkoholické nápoje a túto skutočnosť ani nespochyboval, avšak krajský súd sa zhodne s okresným súdom nestotožnil s obhajobou obžalovaného postavenou na premise, že na svojom pozemku „môže robiť čo chce“. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že sa nemohol s traktorom pohnúť, pretože mal zaparkované vozidlo zn. Peugeot pred traktorom a za traktorom mal zaparkovaný kultivátor, mala potvrdzovať len výpoveď jeho manželky, ktorá prišla na dvor na druhý deň ráno, sama pritom uviedla, že na aute nejazdí. Túto skutočnosť obžalovaný v prípravnom konaní nespomenul, naopak uviedol, že sa s traktorom pohyboval len po dvore a aj svedok D. potvrdil pohyb traktora vedeného obžalovaným po dvore, pričom obžalovaný na prvú výzvu, aby zastavil traktor a zosadol z neho, nereagoval. Svedok práp. S. D., príslušník PZ, potvrdil okolnosti, za akých boli vyslaní na preverenie oznámenia O. J. zo dňa 28.8.2021 o 21.35 do obce J. č. XX, kde sa mala nachádzať osoba K. Q. so sekerou a vyhrážať sa rodine, že ich zabije (úradný záznam z č.l. 31). V čase príchodu policajnej hliadky v zložení práp. T. D. a práp. S. D. sa obžalovaný na uvedenej adrese už nenachádzal a oznamovateľka uviedla, že je to ich sused K. Q. a je u seba doma a ak sa rozhodnú vec oznámiť, prídu na políciu, keďže v tom čase už nemalo dochádzať k protiprávnemu konaniu. O tom, že bezprostredne pred príchodom policajnej hliadky mal byť medzi obžalovaným a jeho susedmi konflikt, svedčí aj Prehľad priebehu udalostí nahlásenej na operačné stredisko KR PZ Žilina dňa 28.8.2021 (č.l. 132-137), z ktorého je zrejmé, že zo strany oznamovateľov išlo dokonca o urgenciu príchodu hliadky. Aj v tomto zázname je okrem iného uvedené, že osoba jazdí na traktore na dvore rodinného domu. Skutočnosť namietaná obhajobou, že oznamovateľka nepodala trestné oznámenie, je pre posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného pre žalovaný skutok irelevantná. Podstatné je aj podľa krajského súdu pre posúdenie oprávneného vstupu príslušníkov polície na súkromný pozemok to, že predchádzajúce správanie obžalovaného vzbudilo dôvodnú obavu u oznamovateľky do tej miery, že volali a urgovali príchod polície, pretože sa cítili ohrození a príslušníci polície boli oprávnení vykonať úkony v rozsahu § 103 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého policajt môže vstúpiť do obydlia, iných priestorov alebo na pozemok len vtedy, ak vec neznesie odklad a vstup je nevyhnutný na ochranu života alebo zdravia osôb alebo na ochranu štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu majetku alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj vzájomnej ochrany prírody, najmä ak ide o obydlie alebo iné priestory alebo pozemok osoby pristihnutej pri trestnom čine (obdobne § 9 ods. 1 Zákona o policajnom zbore). Aj podľa názoru krajského súdu príslušníci polície boli v tejto konkrétnej situácii oprávnení preveriť okolnosti, ktoré viedli k privolaniu polície aj zaistením vyjadrenia druhej strany - K. Q., nielen oznamovateľky, ktorá podľa svedka D. bola zmätená a nebola si istá, či vec bude ďalej riešiť. Pokiaľ obžalovaný viedol motorové vozidlo (traktor), počas príchodu polície a javil známky požitia alkoholu, čo bolo aj potvrdené dychovou skúškou vykonanou 28.8.2021 o 22:05:35 hod., ktorou bolo zistené 0,93 mg/l alkoholu v dychu (č.l. 35), okresný súd správne ustálil, že aj pokiaľ pod vplyvom alkoholu jazdil po dvore, mohlo jeho konaním

dôjsť k ohrozeniu života alebo zdravia ľudí, v tomto prípade manželky (eventuálne iných rodinných príslušníkov), ktorá mohla kedykoľvek vstúpiť na uvedený pozemok. Pokiaľ obžalovaný vypovedal rozporne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní je potrebné poznamenať, že obžalovaný bol vypočutý v prípravnom konaní dvakrát, a to ako zadržaný podozrivý a následne po vznesení obvinenia, pričom z jeho výpovede obvineného nemožno vyvodiť, že by bol ovplyvňovaný ako má vypovedať. Skutočnosť, že existoval predchádzajúci konflikt so susedmi vyplýva aj z výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 29.8.2021, (č.l. 20 vyšetrovací spis), kde uviedol: „Musel som mať nejaký zlý podnet od nich (susedov), neviem už, som sa im za svoje chovanie ako ich to nahnevalo, ospravedlnil. To však, že som mal vypité je pravda, ja ako som prišiel od suseda, ja som potom hneď vošiel do traktora, ktorý som mal vo dvore, kde som ho naštartoval a chcel som sa len pozrieť, či je v ňom všetko v poriadku, lebo sa mi strácala voda a chcel som sa na ňom previesť. Bol to len kúsok. Ale pravda je to, že som išiel na tom traktore v rámci nášho dvora, ktorý je pri rodinnom dome. Nikde po uliciach, hlavných cestách, ani po meste som na ňom nechodil.“ Vzhľadom na vyššie objektívne dôkazmi popísaný a zdokumentovaný pohyb vozidla obžalovaného pod vplyvom alkoholu je v plnom rozsahu daná trestnoprávna zodpovednosť obžalovaného zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

Potom ako okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam tak, ako sa to uvádza v skutku výroku napadnutého rozsudku, následne protiprávne konanie obžalovaného správne právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný K. Q. protiprávnym konaním popísaným v skutku napadnutého rozsudku vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Vychádzajúc z okolností objektívnej povahy možno ustáliť, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Obžalovaný K. Q. teda v rámci podaného a zdôvodneného odvolania neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu o jeho vine v zmysle podanej obžaloby.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému K. Q. okresný súd sa v súlade so zásadami ukladania trestu v odôvodnení rozsudku vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného.

U obžalovaného boli splnené aj zákonné podmienky podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. pre uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, nakoľko obžalovaný sa súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti je možné uložiť na 1 rok až 10 rokov. V danom prípade však stavu vecí a zákonu zodpovedalo uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. tak, ako to správne uviedol súd prvého stupňa, teda v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2 na dobu päť rokov a osem mesiacov. Obžalovaný bol v tejto trestnej veci uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku a za takýto trestný čin už bol v minulosti odsúdený (v konaní vedenom na Okresnom súde Martin, sp.zn. 0T/76/2012) pre skutok kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Tr. zák. a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz viesť vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, pričom súd dňa 17.6.2014 podmienčne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vodiča so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, ktorá uplynula 1.3.2016. Odsúdený sa osvedčil v skúšobnej dobe, odsúdenie je zahladené a na odsúdeného sa hľadí akoby nebol odsúdený. Krajský súd len na okraj poznamenáva, že podľa § 61 ods. 7 Tr. zák. na ukládanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv ani zahladenie odsúdenia.

Naviac aj krajský súd poznamenáva, že v prípade obžalovaného sa v žiadnom prípade nejedná o disciplinovaného vodiča ako to vyplýva aj z evidencie priestupkov obžalovaného, tak ako na to správne poukázal súd prvého stupňa na strane 6 rozsudku, práve s poukazom na vysoký počet menej závažných priestupkov na úseku dopravy.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov za zákonný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Na záver krajský súd poznamenáva, že aj keď obžalovaný spáchal prečin, v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív). Podľa tohto zákonného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Nakoľko v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá už v minulosti jazdila pod vplyvom alkoholu a opakovane porušujúcu Zákon o cestnej premávke, uvedené protiprávne konanie obžalovaného tak, ako to podrobne rozpisal na strane 6 odôvodnenia rozsudku súd prvého stupňa, v žiadnom prípade nemôže byť vyhodnotený tak, že závažnosť obžalovaným spáchaných prečinov je nepatrná.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.